

[Axel Sørensen.]

den forbindelse hilses med tilfredshed, at forslaget til ligningslov kun indeholder få ændringer og nye bestemmelser. Jeg mener ligesom tidligere talere, at visse af ændringerne måske kunne have været undgået, medens andre er nødvendige.

Jeg vil gerne nævne den ændring, der er foreslået i det foreliggende lovforslags § 12 angående de skatteydere, som første gang har etableret sig i selvstændig virksomhed. Skatterådene kan her indrømme en nedsættelse i den skattepligtige indkomst, når skatteyderens økonomiske forhold taler derfor, og især når den pågældende har måttet påtage sig en gæld, der er så stor, at den må anses for at virke tyngende på hans økonomi. Denne lovbestemmelse blev i sin tid gennemført på initiativ af det radikale venstre og er siden med tilslutning af folketingets partier blevet forlænget på de årlige ligningslove. Nedsættelsen af skattebeløbene som følge af denne lempelsesbestemmelse har kun andraget et minimalt beløb for staten, men har for de enkelte rundt omkring i landet ikke alene været af økonomisk betydning, men også givet en bedre moralsk forståelse af skatteligning og skattesvarelse.

Baggrunden for, at finansministeren nu mener, at etableringslempelserne bør bortfalde for dem, der har etableret sig efter 15. september 1957, er jo de forbedrede afskrivningsmuligheder i henhold til den nye afskrivningslov. Men man må huske på, at realiteten i afskrivningsloven er den ordinære afskrivning, som for den nyetablerede betyder meget lidt, fordi han ikke således som den konsoliderede skatteyder har økonomiske betingelser for i starten at skaffe sig det, som betyder noget i afskrivningsmæssig henseende. Af denne grund, og fordi man endnu ikke har tilstrækkelige erfaringer med hensyn til udnyttelsen af afskrivningsloven, vil jeg anse det for en fordel, hvis man kan enes om at overføre etableringsbestemmelsen uændret fra sidste års ligningslov til dette lovforslag.

Jeg skal ikke sige meget om § 10, som vedrører hustruindkomsten, og hvori der foreslås en ændring. Jeg synes, at den gældende regel har virket fuldt forsvarligt. Den foreslåede ændring af bestemmelserne om, hvem der kan få fradrag for hustru-

indtægter, synes at kunne virke i modsat retning af, hvad hensigten er, idet der nu måske vil være mulighed for i en blandet erhvervsvirksomhed at udskille en del af indkomsten, som derefter kan opføres som hustruindtægt. Men det vil jo kun være et irritationsmoment for de skatteydere, som føler sig moralsk berettiget til at fradrage sådan hustruindtægt, men ikke har lovmæssig hjemmel til at gøre det. Derfor skønner jeg, at en mere rationel løsning med hensyn til dette spørgsmål trænger sig på.

Der fremføres altid ved ligningslovens behandling ønsker om flere og større fradrag i indkomsten. Således er der også i år fremkommet en henvendelse fra Håndværksrådet, hvori man anfører, at omkostningerne ved uddannelse af lærlinge i den første del af læretiden er en betydelig byrde for den enkelte mester, af hvilken grund der bør gives et skattefrit fradrag på 2 000 kr. for hver lærling, en mester antager. Man må erkende, at den måde, hvorpå den faglige og tekniske uddannelse kombineres i de første læreår, er en byrde for mesteren, en byrde, som samfundet fritages for, medens uddannelsen senere kommer samfundet til gavn, når den enkelte lærling efter endt uddannelse går ud i erhvervslivet. Nu må vi alle være interesseret i, at der skabes flere og bedre læresteder for uddannelsen af flere og flere lærlinge, og jeg synes derfor ikke, man på forhånd kan afvise tanken om at tilstå et skattefrit fradrag, i hvert fald i det første læreår og for så vidt angår virksomheder, der ejes af enkeltmand. Men spørgsmålet kan efter min mening drøftes nærmere, og man kan så se, om der er en udvej.

Den bestemmelse, som gennemførtes sidste år, om indførelse af kvartalsvis indtræden og ophør af skattepligt ved flytning fra og til Danmark, har bragt os enkelte sørgelige erfaringer, idet visse personer med en høj indkomst takket være denne bestemmelse har set deres fordel i at rejse til udlandet og så senere, nogle måneder efter, rejse hjem igen, påberåbende sig, at nu skal de beskattes efter den forventede indkomst og ikke efter den, de er rejst fra. At denne bestemmelse bliver ændret, finder mit parti fuldt ud rimeligt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale